

De *Postrijder* verschijnt s'ondsdays, s'donderdags en zaterdags.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en bij alle postdirecteurs.

Alle toezending van brieven, annonces, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 1 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlijk, 20 centiem.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiem.

De reclamen, per drukregel 25 centiem.

TONGEREN, DEN 12 JULIJ.

Tijdingen van den oorlog.

Wij verzoeken de lezers niet te gauw geloof te slaan aan de nieuwstijdingen die onder het volk verspreid worden zonder dat er iemand weet uit welke bron dezelve voortkomen. Zoo gaf men gisteren als officieel, niet alleen dat Frankrijk ten oorlog ging trekken tegen Pruisen, maar dat tevens het belgisch leger zich aan de Franschen ging verwoegen om gezamenlijk den Oostenrijker hulp te bieden. België is een onzijdig land hetwelk verbonden is vreemd te blijven aan de europische geschillen. De tijding is dus noodzakelijk valsche voor hetzelve België betrefte.

Wat Frankrijk aangaat, dat is wat anders. Het is waarschijnlijk dat binnen weinig tijds het fransche vaandel zich op het slagveld zal vertoonen. De fransche generaal Frossard, is door keizer Napoleon naar het pruisische hoofdkwartier gezonden, met eene zending aldaar de *gewapende bemiddeling van Frankrijk* te notificeren. Napoleon wil niet dat Oostenrijk als mogendheid verzwakt worde; verder zou het leger uit Italië op marsch zijn om zich bij het noorderleger te voegen. De operatiën treden, zoo als men ziet, op een breeder en gevaarlijker veld. Met het oog op die tijdingen verliezen eenige schermutselingen, met de vrijwilligers van Garibaldi, veel van hun aanbaling.

Het *Journal de St Pétersbourg*, het blad van prins Gortschakoff, zegt, dat de wapenscherping den vrede zou kunnen tot stand brengen, wanneer zeker iemand in Duitschland (die zich strek genoeg denkt om Europa's toestemming af te dwingen voor zijne veroveringen) niet vergeten dat *er nog sterke mogendheden zijn, voor wie het Europeesch evenwicht geen ijdel woord is.*

Men kan dus den algemeenen oorlog voorzien; hopen wij dat de rol van België zich zal bepalen met de wacht op te grenzen te houden.

Men verzekert dat er te Brussel op het ministerie van oorlog maatregelen genomen zijn en verscheidene klassen van het leger onder de wapens te roepen. Men moet hieruit niet besluiten dat het belgisch leger deel gaat nemen aan den oorlog. De oproeping heeft geen ander doel dan een observatie korps te vormen op de belgische grenzen.

KEIZERLIJK MANIFEST.

Weenen, 10 Julij 1866

De keizer van Oostenrijk heeft aan zijn volk een manifest uitgevaardigd, waarvan de telegraf ons den volgenden hoofdzakelijken inhoud aanbrengt:

« Het ongeluk dat het noorderleger treft; heeft mijn hart diep ontroerd, maar mijn vertrouwen in de verkleefdheid van mijn volk, in den moed van mijn leger, in God en in mijn recht heeft niet gewankeld.

« Ik heb mij tot den keizer der Franschen gewend, om eene wapenstilstand in Italië te bekomen; niet alleen heeft de keizer mijn verzoek bereidwillig aanvaard, maar hij heeft zelfs vrijwillig zijne bemiddeling aangeboden voor eene wapenstilstand met Pruisen en voor de voorafgaandelijke onderhandelingen van den vrede.

« Ik heb dit aanbod aangenomen.
« Ik ben gereed om een eervollen vrede te tekenen; doch veel eerder dan in een vrede toe te stemmen welke den grondslag der macht van het keizerrijk schokken zou, ben ik vast besloten den oorlog tot het uiterste voort te zetten. Al de beschikbare troepen zullen geconcentreerd worden, en de rekrutering en de vrijwilligers zullen al de gapingen van het leger aanvullen.

« Oostenrijk is beproefd geworden, doch niet ontmoedig of te neêrgehogen. Het oostenrijksche volk heeft zich nooit grooter getoond dan in den tegenwoordigen tijd.

Weenen, 10 Julij.

Het oostenrijksche hoofdkwartier is naar Olmutz overgeplaatst, om de hoofdstad Weenen te verdedigen, welke bedreigd wordt. Olmutz ligt 40 uren van Weenen.

De overtocht van Italiaansche troepen is aan de Pô, nabij Ostia begonnen.

Er hebben reeds schermutselingen met de voorposten plaats gehad.

Het opperbevel over het oostenrijksche leger is aan Benedek ontnomen en aan graaf von Degenfeld, oud-minister van oorlog, gegeven.

Al de tijdingen uit Weenen zijn het eens om te zeggen dat de geest der bevolking waarlijk bewonderenswaardig is. Men heeft er geen oogenblik den moed verloren, zelfs niet na de tijding van den moorddadigen slag van Sadova; men vraagt slechts hervormingen in het leger en in het staatsbestuur, opdat al de burgers de wapens kunnen opvatten om tot hunnen laatste druppel bloed den keizer en het keizerrijk te verdedigen.

B-halve de afstelling van generaal Benedek, worden generaal Clam-Gallas, het opperbevel van den staf haren Krenkstein en de generaal Krismann voor den krijgsraad gebracht.

De oorlog heeft nauwelijks drie weken geduurd en hij heeft het leven aan 60.000 man gekost. Zestig duizend mannen! Twintig duizend per week! Wat afschrijfelijke menschenlachteerij!

De oorlogen zijn heden van korten duur; maar zij verشلuden. Beproeven wij eene oorlog van zeven jaren, heptroeven wij eene oorlog van dertig jaren, op den grond waar hij voorheen plaats had. Heelen kan men elkander geen dertig dagen meer bestrijden.

De stoffelijke verliezen van den veldslag van Sadova zijn doreenboven voor Oostenrijk 116 kanonnen, 15.000 gevangenen, ook drij kwartier aarschietogen, twee gevangenen te Brijuni; te meer, te Weenen, drie generaals en maarschalcken, waarvan Clam Gallas, gevangen, getroepen som voor eene krijgsraad te verschijnen.

Wat de Oostenrijkers betreft, sints het verlies des veldslags, heeft hunne moederheid in getal zich zondrig veropenbaard. Volgens de laatste berekeningen had Benedek slechts vijf legerkorpsen onder handen, waarvan de kaders niet volledig waren, hetgeen in evenredigheid van 30.000 tot 40.000 mannen per korps slechts 150.000 tot 200.000 mannen maakte. Op die drie legerkorpsen heeft men drie korpsen gezien, gedurende acht dagen aan al de zaken deelnemende. Zij bevonden zich te Sadova met een effectief welk ontzaglijk vermindert was.

D'zedelike toestand van het oostenrijksche leger heeft zich tot op den laatsten oogenblik behouden. Maar er zijn regimenten, gansche divisien, in de gevechten van 25 tot 30 Junij gesneuveld. Elk regiment heeft ten minste dertig officieren verloren! Niettegenstaande is de groote veldslag, met eene schrikwekkende bloeddorstigheid tot in den namiddag voortgezet.

Een correspondent bij het leger in Bohemen maakt de volgende rekening omtrent het pruisische naaldgeweer. In elke minuut kunnen met dit wapen 5 schoten worden gelost; dit maakt voor een bataljon van 1000 man 5000 schoten. De geweren dragen 800 pas ver. Indien een ongedekkt bataljon tegen een vijandelijk bataljon storm loopt, heeft het minstens 5 minuten noodig om de 800 pas af te leggen, en in dien tijd ontvangt het derhalve 40.000 kogels.

De hongaarsche opperofficieren.

Pesth, 9 Julij.

Een groot getal opperofficieren van het gewezene hongaarsche leger (Honved) hebben aan den keizer van Oostenrijk een smerkschrift gezonden, waarin zij als een bewijs hunner verkleefdheid aan de zaak van den troon en het keizerrijk, welke de zaak van Hongarie is, vragen bij het leger ingelijfd te worden.

Men schrijft uit Brunn, 5 Julij:

« De geweene hoofdstad van Moravie, in wêrwil zij een lachender aanzien heeft dan de stad Olmutz, levert een erbarmelijk gezicht op.

« Er komt een overgroot konvooi aan van geblesseerden en verminkten uit het gevecht van Nachod, want men onttruimt Olmutz en een gedeelte van de bevolking dier stad is naar hier gevlucht, om zich vervolgens naar Weenen en Hongarie te begeven.

« De hoofdstad van Oostenrijk zelve wordt niet meer als eene veilige plaats beschouwt. Ik verneem dat er bevel gegeven is dezelve als eene opene stad te houden. Inderdaad, elke weerstand, welke er zou gedaan worden om haar te verdedigen, zou slechts dienen om de Pruisen de gelegenheid tot een bombardement te geven.

« Al de voorbereidselen zijn gemaakt voor den overtocht der kostbare voorwerpen naar de sterke Komorn.

« Ziedaar wat er hier gezegd wordt, en er is niets onwaarschijnlijks in. Er komen ons nieuwe

inlichtingen toe over de ramp van den 3 Julij.
« Het getal der dooden, verdrinkenen, gekwetsten of door den vijand krijgsgevangenen genomen manschappen, wordt thans op 80.000 gebracht.

« Slechts twee bruggen geven overtocht over de Elve, welke rivier snelstlopend en zeer diep is. Verbeeldt u 100.000 man welke in aftocht zijn, die zich op die twee bruggen werpen, en gij zult u een denkbeeld kunnen maken van de lijken, welke de stroom heeft moeten inswelgen.

« Maarschalk Benedek, welke door zijne militaire wetenschap aldus zijn leger zonder mogelijke aftocht, om zoo te zeggen op eene hoek getrokken had, bezat geene hoognaamde compagnie pontonniers; hij had ze allen te Königgratz gelaten.

« Graaf von Mensdorff, die hier dezen morgen is aangekomen, is bijna dadelijk naar het hoofdkwartier vertrokken, alwaar hij een streng onderzoek zal doen over het gebeurde.

« Er is geen enkel soldaat, geen enkel onderofficier, die niet overtuigd is, dat er verraad is gepleegd. De onuitleghare keus van een slagveld, zonder uitwegen, het bevel aan de troepen gegeven van met hun gansch ekwipement te vechten, worden als zoovele bewijzen van dit verraad beschouwt.

« Toen de Pruisen stand namen, deden zij hunne helmen af, welke zeer lastig waren met de hitte van dien dag en zij zelden hunne polsietmutsen van kleinen tenue op. Zij ontdeedden zich van hunne ransels, trokken hunne patroontesch van voren, ontknoopten het bovenste gedeelte van hunne tuiek, in een woord zij maakten een strijdtodette.

« De Oostenrijkers bleven in hunne kapotten als gevangen; zij bielden den ransel op den rug en werden in hunne bewegingen verhoinderd door het leêrwerk hunner sabels en patroontesch; dit leêrwerk is volgens het oude gebruik op de borst gekruist; hetzelfde is zeer zwaar en hinderend.

« In weerwil van dit alles deden de soldaten wonderen; doch de rangen waren gebroken, terwijl de Pruisen in dichte massas geschaard, en hebbende hunne officieren in het gelid, als een stormram tegen eene muur maecuvreerden.

« Sedert gisteren komen hier beuden soldaten aan, welke aan de moorddij zijn ontsnapt, om zich bij hunne korpsen te voegen. Bijna allen zijn ongewapend; hunne kleeren zijn gescheurd en met bloed en slijk besmeurd; verscheidene hunner dragen pruisische helmen; zij schijnen uitgeput te zijn.

« De volksmenigte omringt hen, grotig om inlichtingen te vernemen. Hier is het eene moeder welke sidderende naar tijdingen van haren zoon vraagt; daar is het eene verloofde, welke bleek gelijk eene doode in onmacht valt, bij het vernemen dat de gansche compagnie, waarbij haar verloofde diende, verpletterd of verdrinken is. De mannen wringen hunne vuisten, al de gelaatsrekken verledendigen zich en de koperkleurige huid der Tschekken en bewoners van opper-Bohemen, wordt schitterend gelijk eene ondergaande zon.

« Ziehier saksische soldaten; hunne blauwe uniformen zijn grijs geworden; ieder hunner draagt een stuk stof aan den pruisischen uniform ontrukkt, zij zijn gewapend en schijnen minder neêrslachtig te zijn dan de Oostenrijkers.

« Zij hebben gelijk helden gestreden, en zij vragen om deel te mogen maken der eerste voorhoede van het nieuwe noorderleger. Men schat dat dit leger, overblijfsels, zonder materieel en zonder artillerie, reeds is samengesteld, uit 150.000 man.»

Mislukte onderhandelingen voor den wapenstilstand.

De Pruisen zijn over den Elvestroom naar Pardubitz gekomen. Eene telegram uit Berlijn zegt dat de kroonprins gelast is geworden de Oostenrijkers te vervolgen. Het hoofdkwartier des Konings van Pruisen is voorwaarts verlegd naar Hohenauh, in Bohemen, en verder op te gaan naar Zwittau, in Moravie; een deel der pruisische troepen belegert nu de sterke vesting Königgratz.

De oostenrijksche generaal Von Gablenz is nogmaals naar het pruisische hoofdkwartier gekomen met nieuwe voorstellen voor het sluiten van den wapenstilstand. De Koning van Pruisen heeft dezelve, gelijk de eersten, als door hem niet aannemelijk verworpen. Daarop zijn de Pruisen weder voorwaarts gerukt.

Het algemeen hoofdkwartier der Oostenrijkers bevindt zich thans te Olmutz, om de reeds bedreigde hoofdstad Weenen te dekken. De Oostenrijkske beraden zich voor om eene grooten veldslag te leveren, ten einde de spoorwegen naar Weenen te verdedigen.

De Weener bijbladen schatten het effectief van 't oostenrijksche leger nog op 100.000 man

met 500 stukken geschut; dit is nog een machtig materiaal van wederstand, vooral als het leger uit Venetië die strijdmacht zal komen versterken.

Politieke verrichtjker.

Volgens de *Patrie* van Parijs zou de koning van Pruisen aan Napoleon verklaard hebben dat hij de bemiddeling des keizers aannam. Hij zou aan den pruisischen gezant te Parijs de onder-richtingen gezonden hebben om de voorwaarden van den wapenstilstand te regelen.

Volgens hetzelfde blad, zouden de twee voornaamste konditien van den wapenstilstand zijn: dat het leger in Bohemen geene levensmiddelen zou te kort komen, de tweede zou doelen op de vrije bezetting der ijzeren wegen in het noord westen van Bohemen, die bij Pardubitz intralen.

De Pruisen hebben overigens het hoog woord op dezen oogenblik. Niemand kan tegen hun meer aan — als men hen hoort spreken. De *Kölnische Zeitung* zelf is door het *chaurinisme* aangeast. Indien Frankrijk de deutsche inzichten wilde verhoinderen, of eene den grond van Duitschland wilde binnenpalmen, zou het onderzanden, even als de Kroaten en de Tscheks, wat de naaldgeweren hebben!...

Dat moet keizer Napoleon doen glimlachen.

In Italië is Cialdini over de Pô getrokken. Een telegram uit Florençie van gisteren, meldt dat de oostenrijksche troepen hem te gemoet gaan. De herneming der vijandlijkheden in Venetië kan dus met meer in twijfel getrokken worden; al de geruchten van wapenstilstand, welke dezer dagen geboepen hebben, worden dus door dit feit gelagstraft.

Die uitmuntige onderneming van Cialdini zou aan Italië door te staan komen. Inderdaad, het is nu Oostenrijk alleen met welk door Italië aangerand wordt, maar door den afstand van Venetië aan keizer Napoleon, is de arrival van Cialdini nu ook tegen Frankrijk gericht. Zal Frankrijk dit ongegrast laten geschieden? Wij gelooven het niet.

Wat zullen nu Engeland en Rusland doen? Engeland heeft door den mond van zijnen minister Disraeli, de verklaring afgelegd dat het des noodig, int zijne neutraliteit zal tevoorschijn komen, in deze bewoording eene geruststellende uitspraak voor België lusscheen.

Wat Rusland aangaat — volgens *la France* — deelt keizer Alexander de inzichten niet van von Bismarck, in wat aangaat de hervorming van den duitseh n Bond. Even als het landtsche kabinet houdt het vol, dat de Bond door Europa gemaakt is, en slechts door Europa kan hermaakt worden.

De gebeurtenissen wikkelen zich meer en meer in; de toekomst, die eene oogenblik verklaard, is weêr teemal donker en wie weet of uit de zwarte wolken geene nieuwe bliksems zullen voortkomen. Keizer Napoleon heeft gezegd: « ik zal Europa verwonderen door mijne belangloosheid! » 't is ook, dat wij niet aan gewoon zijn.

Het nieuw torij-ministerie in Engeland schijnt met geeng zijn onzijdig politiek tegen een handelende politiek te veranderen.

Men heeft uitgecijferd dat de stad Londen, alwaar drië miljoen inwoners zijn, jaarlijks meer dan 80 millioenen hiers sterke draaken verbruikt. Manchester gebruikt er 25 millioenen voor zijne bevolking welke van 350.000 zielen is.

Daar bepaalt zich de staatsieker met bij; hij heeft daarenboven uitgecijferd dat de hoeveelheden likeren welke Engeland gebruikt, toereikend zou zijn voor eene rivier van 3 meters 50 centimeters diepte op 4 meters 50 centimeters breedte en op eene uitgestrektheid van 9 kilometers loopende. Men zou in deze rivier booten en bijna schepen kunnen doen varen.

In 1859 behief de consummatie van Parijs op 69.000 hectoliters welk een middelbaar cijfer van 8 liters per persoon oplevert, maar sinds dien tijd is het verbruik merklijk aangegroeid.

Men had reeds ontdekt dat de klaverwortel een sap behelade met de eigenschappen der zeep begaafd, en dat men met dit sap, hetwelk men bekwaam door de wortels in het water te koken, eene uitmuntende loog kon maken voor het huishoudelijk gebruik der landbouwers.

Men meldt nu, dat eene andere ook zoo kostbare eigenschap in den klaverwortel is herkend geworden. Terwijl het sap tot het maken van zeep dient, levert het vaste of dradige deel eene uitmuntende deeg op voor het vervaerigen van papier. Die deeg, zegt de uitvinder, de heer Camusade, zou ten minste zoo goed zijn als die bij middel van vadden bekomen, waarvan de prijs steeds hooger rijst.